

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0219
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0417-A

Verzoekende partijen	1. de heer Tomas BRUNEEL 2. de heer Bart VERHAGEN 3. de heer Jan BARTHOLOMEEUSEN vertegenwoordigd door advocaat Thomas EYSKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 33
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de heer Fried VAN OPSTAL met woonplaatskeuze te 2880 Bornem, L. De Baerdemaekerstraat 89

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht van 22 april 2013 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Papbosstraat 2b, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 271c en 271b.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 april 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 10 augustus 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 mei 2019.

Advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de verzoekende partijen. De heer Fried VAN OPSTAL voert het woord als tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 29 januari 2013 dienen de tussenkomende partij (projectverantwoordelijke) en de heer Stefan BRUGHMANS (eigenaar/exploitant) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de *“uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met agrarische en para-agrarische constructies: visteelt, biogasinstallatie en bessenteelt”*.

Een eerdere aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een biogasinstallatie bij een bestaand landbouwbedrijf is geweigerd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout,’ gelegen in agrarisch gebied.

Ze zijn ook deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) ‘Stopplaats Noorderkempem en ringweg te Brecht’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003, in de zone ‘gebied voor secundaire weg’.

De percelen zijn gelegen nabij het vogelrichtlijn- en habitatrichtlijngebied ‘het Groot Schietveld’.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 januari 2013 tot en met 1 maart 2013, wordt één collectief bezwaarschrift ingediend door 137 personen, waaronder ook de verzoekende partijen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 13 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 19 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 1 maart 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht weigert op 22 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 13 mei 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juli 2013 om dit beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 juli 2013 beslist de verwerende partij op 12 juli 2013 om het beroep in te willigen en onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

2.

Met een aangetekende brief van 9 september 2013 stellen de verzoekende partijen bij de Raad een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2013.

Met een arrest van 24 februari 2015 met nummer A/2015/0080 heeft de Raad het beroep gegrond verklaard. De Raad vernietigt de beslissing wegens schending van het hoorrecht, zoals vervat in artikel 4.7.23 VCRO. De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen, die tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hadden ingediend en in de administratieve beroepsprocedure de verwerende partij hadden verzocht om gehoord te worden, als betrokken partijen moeten worden beschouwd en dus moeten gehoord worden.

3.

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure door de verwerende partij hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn nieuw verslag van 13 mei 2015 om het administratief beroep van de tussenkomende partij in te willigen en de gevraagde vergunning voorwaardelijk te verlenen. Hij herneemt zijn eerdere verslag en stelt voor om de verzoekende partijen te horen, nadat zijn verslag en voorstel is bezorgd.

De verzoekende partijen maken hun standpunt met betrekking tot bovenvermeld verslag over met een brief van 19 mei 2015 en ze worden op dezelfde dag gehoord, samen met de aanvrager.

Na deze hoorzitting verklaart de verwerende partij het beroep op 21 mei 2015 gegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning.

Ondertussen verwerpt de Raad van State met het arrest van 22 januari 2015 (nr. 229.914) het door de verzoekende partijen ingeleid vernietigingsberoep tegen de in graad van beroep door de Vlaamse minister voor Leefmilieu, Natuur en Cultuur verleende milieuvergunning van 4 november 2013 en dit op grond van het wettelijk vermoeden van gebrek aan belang, zoals vervat in artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

4.

Met een aangetekende brief van 17 juli 2015 stellen de verzoekende partijen bij de Raad een vordering in tot vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 mei 2015.

De Raad vernietigt met een arrest van 22 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1117 de beslissing van de verwerende partij van 21 mei 2015 bij gebrek aan een afdoende motivering ter verantwoording van de gunstige beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat de mobiliteit betreft.

5.

Ingevolge dit vernietigingsarrest herneemt de verwerende partij de procedure.

Het college van burgemeester en schepenen meldt per e-mailbericht van 30 november 2017 dat het bij zijn op 22 april 2013 ingenomen ongunstig standpunt over de mobiliteit blijft.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn nieuw verslag van 14 december 2017 om het administratief beroep van de tussenkomenende partij in te willigen en de gevraagde vergunning voorwaardelijk te verlenen. Hij herneemt zijn eerdere verslag en vult dit aan wat betreft de aspecten transport en de verkeersafwikkeling.

De verzoekende partijen maken hun standpunt met betrekking tot bovenvermeld verslag over per e-mail van 19 december 2017 en worden nog dezelfde dag gehoord, samen met de tussenkomenende partij.

Na de hoorzitting verklaart de verwerende partij het beroep van de tussenkomenende partij op 21 december 2017 gegrond en verleent, gelijkluidend aan het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, opnieuw de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

12. BEOORDELING NA ARREST RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

(...)

Een deel van de nodige mest wordt geleverd door het varkensbedrijf dat zich reeds op deze site bevindt. Het overige deel zal van lokale agrarische exploitaties uit de omgeving komen, aldus de beroeper.

Volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Stopplaats Noorderkempen en ringweg te Brecht' d.d. 5 december 2003 situeert de aanvraag zich gedeeltelijk in 'gebied voor secundaire weg'. Dit gebied is bestemd voor de aanleg van lokale wegen die aansluiten op het op- en afrittencomplex van de hoofdweg E19 en op de secundaire weg. De bebouwing zelf valt buiten dit gebied. De aanvraag brengt volgens het Agentschap voor Wegen en Verkeer de aanleg van deze lokale weg niet in het gedrang.

(...)

MER-screening

De aanvraag heeft betrekking op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn.

De vergunningverlenende overheid dient een MER-screening uit te voeren. De deputatie leverde reeds de milieuvergunning af voor dit project d.d. 22/11/2012. Naar aanleiding van deze milieuvergunningsaanvraag werd door de aanvrager een project-MER-screening bijgebracht. Vooreerst wordt verwezen naar deze screening.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld.

*De belangrijkste milieu-impact verbonden aan dit project is afkomstig van geurhinder, verzurende en vermestende deposities en geluidshinder. De emissies in de andere milieucompartimenten zijn verwaarloosbaar of onbestaande.
(...)*

16. transport & verkeersafwikkeling

Jaarlijks zullen er 1,290 vrachttransporten van en naar de site gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen.

*Het transport kan gebeuren via de nabijgelegen autoweg E19 en de nieuw voorziene ringweg (gewestweg N133). Er is in principe geen noemenswaardige verkeershinder te verwachten en het verkeer dient niet te passeren via de woonkern Brecht.
(...)*

Er werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden. Bijgevolg moet voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport worden opgemaakt.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, mits aan de voorwaarden van alle adviesinstanties wordt voldaan.

*De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.
(...)Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen. Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.*

De aanvraag betreft de bouw van een biogas-installatie in combinatie van een viskwekerij en een serre voor bessenteelt op een terrein waar zich reeds een bestaande varkenskwekerij bevindt.

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die volop in aanleg is. Pal naast het terrein in kwestie voorziet het RUP een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit. Rondom rond het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties. In het noorden grens het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Het gevraagde is, gelet op deze specifieke inplanting, ver van residentiële bebouwing en woonkernen en aansluitend op nieuwe grootschalige ontwikkelingen, zeker ruimtelijk inpasbaar in deze omgeving. Het is beter een activiteit als deze op een dergelijke plaats te voorzien dan in openruimte-gebied.

Mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als agrarische activiteit in ruime zin. Mestbehandeling is immers een noodzakelijke schakel in het agrarisch gebeuren en zal dit ongetwijfeld blijven. Een absoluut totaal maximum tonnage van 60.000 ton inputmateriaal per jaar is vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening

aanvaardbaar, waarbij een verdere uitbreiding van de capaciteit boven dit absoluut maximum in agrarisch gebied niet mogelijk is. De gevraagde mestbehandelingsinstallatie is van beperkte schaal en gebonden aan een volwaardig agrarisch bedrijf. De aanvraag blijkt met een maximum van 27.000 ton/jaar binnen de marges van deze algemene randvoorwaarden te vallen. De te verwerken stoffen bestaan voor meer dan 60% uit landbouwproducten.

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die ondertussen werd aangelegd.

De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit. Rondom rond het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties, In het noorden grens het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Jaarlijks zullen er 1.290 vrachttransporten van en naar de site gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen (per werkdag). Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit.

Onlangs werd de ringweg (N133) aangelegd, die aansluiting maakt op de nabijgelegen autoweg E19. Er werd gekozen om het betreffende perceel niet te ontsluiten op deze weg. Het perceel ontsluit via de parallel gelegen landbouwweg.

De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale landbouwwegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort.

In eerste instantie gaat het om een zeer beperkt aantal omwonenden (waaronder verzoekers bij de RvVB) die bovendien zelf wél rechtstreeks ontsluiten langs de nieuw aangelegde N133 en dus geen gebruik hoeven te maken van de lokale landbouwwegen. Hierdoor kan bezwaarlijk worden gesteld dat zij hinder zullen ondervinden van het vrachtverkeer, dat nagenoeg als enige gebruikmaakt van de bestemmingseigen landbouwwegen.

De gemeente heeft hiermee gekozen voor een duidelijke scheiding enerzijds van doorgaand en verkeer, welke gebruikmaken van de N133 en anderzijds het lokale landbouwverkeer, dat gebruik kan maken van de achterliggende landbouwwegen,

Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt.

De schaal van het bedrijf stemt overeen met de schaal van een normaal landbouwbedrijf, Zowel de serre als de overige bedrijfsgebouwen zijn qua afmetingen in verhouding tot de omgeving en tot de omvang van het terrein zelf. Er blijft genoeg open ruimte en er wordt een groenbuffer voorzien rondom rond het terrein om de ruimtelijke inpasbaarheid te bevorderen.

De gebouwen worden voorzien in materialen die gebruikelijk zijn voor het agrarisch gebied. De groenbuffer onttrekt het complex aan het zicht, gekeken vanuit het open ruimtegebied.

Zoals reeds vastgesteld werd, bevindt de dichtstbij gelegen woning zich op meer dan 100m van de site van de aanvraag. De andere woningen bevinden zich op 250 tot 350m van het bedrijf (gemeten in vogelvlucht). De aanvraag bevindt zich ten oosten van het bestaande agrarische bedrijf, aan de zijde van het open landschap waar zich geen bebouwing bevindt, dus ook geen woningen. Slechts één woning (met verblijfsgellegenheid — hotel Boshoeve voor ruiter en paard) zal min of meer rechtstreeks uitzicht op de gevraagde bio-gasinstallatie hebben. T.o.v. de overige woningen vormt het bestaande varkensbedrijf een visuele buffer. Daarnaast voorziet de aanvraag een groenbuffer waardoor de visuele impact van de aanvraag op de omliggende woningen nagenoeg onbestaande is.

Betreffende geur- en geluidshinder werd in voorgaande uiteenzetting reeds zeer uitgebreid aangetoond dat dit zich tot een aanvaardbaar niveau beperkt.

Hinderaspecten zoals mogelijke geluids-, licht- en geurhinder e.d. werden verder eveneens uitgebreid behandeld in het kader van de milieuvergunning. Er dient strikt voldaan te worden aan de bepalingen van deze milieuvergunning.

Het is niet de taak van de vergunningverlenende overheid om na te gaan of de begunstigde van de vergunning tevens beschikt over de nodige rechten of titels om de vergunning uit te voeren.

Er wordt opgemerkt dat het betreffende eigendom in de tweede helft van 2015 reeds werd verkocht door de toenmalige eigenaar, en dus ook oorspronkelijke aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning.

Ook al beïnvloedt de stedenbouwwetgeving sterk het eigendomsrecht, belet dit niet dat zij juridisch volkomen los van de burgerrechtelijke regeling van dat recht staat.

De vergunningverlenende overheid dient zich niet in te laten met de vraag of de aanvrager wel eigenaar is van het goed waarvoor de vergunning wordt gevraagd. Bijgevolg is bij de aflevering van elke stedenbouwkundige vergunning de Impliciete voorwaarde opgenomen van het hebben van bouwrecht. Vergunningen worden afgeleverd onder voorbehoud van het beschikken over de nodige zakelijke (eigendoms-)rechten.

Er bestaat geen uitdrukkelijke bepaling dat aanvragen die strekken tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning slechts kunnen ingediend worden door de eigenaar van het betrokken bouwperceel, met diens instemming, of in zijn naam.

Evenmin wordt in de regelgeving uitdrukkelijk bepaald dat een aanvrager, bij de aanvraag, een titel moet voegen waaruit blijkt dat de vergunning kan uitgevoerd worden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij steunt zich als *“aanvrager en begunstigde van de bestreden beslissing”* op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO.

In haar schriftelijke uiteenzetting beperkt ze zich tot de tijdigheid van haar tussenkomst, hoewel de verzoekende partijen in zowel hun feitenrelaas als hun wettigheidskritiek beklemtonen dat de heer Stefan BRUGHMANS, die de eigenaar/exploitant was van het landbouwbedrijf op het moment van het indienen van de aanvraag, zijn uitbating stopte en sedert 1 december 2015 zelfs geen eigenaar meer is van het onroerend goed. Zijn milieuvergunning zou bovendien vervallen zijn omdat de uitbating gedurende een opeenvolgende periode van twee jaar onderbroken geweest is.

2.

Voorafgaand aan de zitting werden partijen verwittigd dat op de zitting gepeild zou worden naar het actueel belang gelet op het gegeven dat de exploitant geen eigenaar meer zou zijn van de site.

3.

De tussenkomende partij verantwoordt op de zitting haar belang door het feit dat ze samen met de heer Stefan BRUGHMANS het formulier van de vergunningsaanvraag ondertekende als projectverantwoordelijke. Ze stelt met de huidige eigenaar/exploitant een zelfde overeenkomst te hebben omdat deze het voorgenomen project nog steeds wenst te realiseren. Ze ontkent ook de aantijging dat er gedurende een periode van 2 jaar geen uitbating zou zijn geweest en bevestigt dat er nog steeds een varkensbedrijf ter plaatse aanwezig is.

De verzoekende partijen erkennen dat er nog steeds varkens op het bedrijf aanwezig zijn, maar beklemtonen dat de exceptie niet nieuw is want reeds in de eerdere procedure voor de Raad opgeworpen, maar daar niet werd beoordeeld omwille van de niet-betaling van het rolrecht door de tussenkomende partij. Ook in de herstelprocedure bij de verwerende partij stellen ze dit aspect opgeworpen te hebben.

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partij, die als projectverantwoordelijke samen met de heer Stefan BRUGHMANS als toenmalige eigenaar/exploitant, de aanvraag indiende, beroept zich op het gegeven dat ze als aanvrager van rechtswege belanghebbende is.

2.

Artikel 20 DBRC-decreet luidt:

“..."

Elke belanghebbende kan tussenkomen in een hangende procedure.

Het decreet, vermeld in artikel 2, 1°, b), bepaalt welke personen belanghebbende zijn. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor tussenkomst.

...”

De verwijzing in het tweede lid moet begrepen worden als een verwijzing naar artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO, zoals andermaal bij verwijzing vervat in artikel 4.8.21 §1, eerste lid VCRO.

Uit voormelde artikelen volgt dat het voor een tussenkomende partij, om als belanghebbende bij de Raad in een vernietigingsberoep te kunnen tussenkomen, volstaat dat ze aantoont ze de aanvrager is van de bestreden vergunning.

3.

Er kan niet ernstig worden betwist dat de tussenkomende partij de aanvraag heeft ingediend. Haar naam staat uitdrukkelijk vermeld op het aanvraagformulier, samen met de naam Stefan BRUGHMANS die op dat ogenblik de eigenaar-exploitant van het varkensbedrijf was. In de motivatienota, gevoegd bij de aanvraag, wordt duidelijk gemaakt dat de tussenkomende partij voor het nieuwe project van de biogasinstallatie de projectverantwoordelijke is.

Het destijds ingesteld administratief beroep tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen werd eveneens door de tussenkomende partij ingediend. De verwerende partij heeft de tussenkomende partij steeds als aanvrager in dit dossier beschouwd.

Ook de inmiddels definitieve milieuvergunning voor een viskwekerij met biogasinstallatie, verleend door de bevoegde Vlaamse minister op 4 april 2013, staat op naam van de tussenkomende partij. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep bij de Raad van State werd verworpen met een arrest van 22 januari 2015 (nr. 229.914).

In die omstandigheden beschikt de tussenkomende partij duidelijk over het vereiste belang bij haar tussenkomst in de vernietigingsprocedure. Het ingestelde beroep kan potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar gunstige beslissing.

Het louter verweer van de verzoekende partijen dat de vergunning niet meer uitvoerbaar zou zijn omdat de eigendom en exploitatie van het varkensbedrijf zou verkocht zijn aan iemand anders, is niet dienstig en staat los van de vraag naar de wettigheid van de vergunning. Discussies over de uitvoering van een stedenbouwkundige vergunning zullen in voorkomend geval voor de bevoegde burgerlijke rechter moeten gebracht worden. De Raad is daarvoor niet bevoegd. Zoals de bestreden beslissing terecht overweegt, is het niet de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan om daarover te oordelen.

4.

De exceptie wordt verworpen.

Voor het overige blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig is ingesteld en dus ontvankelijk is.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen steunen hun belang op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO en verwijzen voor wat betreft hun hinder en nadelen naar de aanvaarding ervan door de eerdere arresten van de Raad van 24 februari 2015 en 22 augustus 2017. Aangezien de bestreden vergunning een herstelbeslissing is, blijven volgens hen dezelfde hinderaspecten en nadelen spelen.

Samengevat vrezen ze voor de rust in hun tuin en voor hun woongenot wegens bijkomende hinder van:

- de bijna vervijfvoudiging van de bebouwde oppervlakte, met soms hoge gebouwen, op de achter hun tuinen gelegen site,
- de transportbewegingen op de site,
- het gebrek aan een groenbuffer ter hoogte van de nieuwe inkompoort, waaraan de tuinen van de eerste en de tweede verzoekende partij zelfs bijna grenzen,
- de manoeuvres van het zwaar transport ter hoogte van die inkompoort,
- het bijkomend zwaar transport op de daartoe niet geschikte, smalle en bochtige Kleinheikensweg, waartoe de eerste en de tweede verzoekende partij rechtstreeks toegang hebben via hun achtertuin, en waardoor het gevaarlijk wordt om daar nog te fietsen en te wandelen.

2.

De tussenkomende partij, die benadrukt dat de verzoekende partijen zonevreemd wonen, betwist dit belang met verwijzing naar de beslissingen van de onderscheiden vergunningverlenende overheden: het uitzicht van de verzoekende partijen is geblokkeerd door de bestaande gebouwen, de geurhinder vermindert door de koppeling aan een vergistingsinstallatie, de stofuitstoot verandert niet en de komst van een paar extra vrachtwagens per dag op lokale landbouwwegen maakt geen verschil.

Bijkomend stelt ze vast dat de Raad van State het gebrek aan belang voor de milieuvergunningsprocedure heeft vastgesteld, zodat het frappant is te moeten vaststellen dat nu milieuhinder wordt ingeroepen. Minstens tonen de verzoekende partijen niet aan dat de hinder plots meer zal zijn dan wat normaal in agrarisch gebied kan verwacht worden, dan wel dat er een verkeerde beoordeling voorligt. Specifiek met betrekking tot de mobiliteitshinder stelt ze nog dat in de mate dat de verzoekende partijen hiervoor naar recreatieve wandelaars en fietsers verwijzen, ze niet aantonen dat de problematiek hen persoonlijk treft. Als er al enige hinder zou zijn, is dat volgens de tussenkomende partij geen 'ernstige' hinder. De verzoekende partijen maken bovendien abstractie van de aan de vergunning gekoppelde voorwaarden.

3.

De verzoekende partijen antwoorden dat de tussenkomende partij, die doet alsof de bestreden vergunning geen herstelbeslissing is, geen cassatieberoep heeft ingesteld tegen de vernietigingsarresten waarin hun belang aangenomen is.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO (in de toepasselijke versie) bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. Het volstaat dat een verzoeker aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

2.

De argumenten van de verzoekende partijen overtuigen.

Het is niet betwist dat ze allen wonen in de omgeving van de bedrijfssite, op de Wuustwezelsesteenweg (N133) als belangrijke ontsluitingsweg in het gebied. Evenmin is betwist dat de achterkant van de percelen van de eerste en de tweede verzoekende partij ter hoogte van de nieuwe toegangsweg tot het (door de voorliggende aanvraag uit te breiden) bedrijf ligt, noch dat de percelen van de derde verzoekende partij, die iets verder woont, tegenover de Kleinheikensweg liggen, waarin die nieuwe toegangsweg komt.

Het is ook niet betwist dat de percelen van de verzoekende partijen rechtstreeks aansluiten op die voor uitsluitend doorgaand verkeer bestemde ringweg N133 die het zwaar en doorgaand verkeer moet weren uit het centrum van Brecht, wat niet het geval is voor het in de Papbosstraat gevestigd bedrijf. Het transport van het bedrijf moet nog steeds over een afstand van ongeveer 1 km gebruik maken van de parallel aan de N133 gelegen (amper 3m brede) landbouwweg Kleinheikensweg om dan, middels een bocht, via de Papbosstraat de ringweg op te kunnen.

Aangezien de tuinen van de percelen van de verzoekende partijen richting Kleinheikensweg georiënteerd zijn en gelet ook op de specifieke ligging van die percelen ten opzichte van zowel de ringweg als (de nieuwe inkom van) het bedrijf in de Kleinheikensweg (elementen die in het inleidend verzoekschrift voldoende geïllustreerd zijn aan de hand van een luchtfoto, een uittreksel van het kadasterplan, het inplantingsplan en foto's) maken de verzoekende partijen voldoende aannemelijk dat ieder bijkomend (zwaar) transport op de landbouwwegen een impact kan hebben op de rust in hun tuin en, meer algemeen, op hun woongenot.

De Raad stelde in zijn arresten van 24 februari 2015 en 22 augustus 2017 reeds vast dat de verzoekende partijen hinder en nadelen kunnen ondervinden van het aangevraagde en van de bijkomende transportbewegingen over ongeveer 1 km aan landbouwwegen, los van het juiste cijfer van het aantal vrachttransporten per dag. Argumenten om anders te oordelen, worden niet gegeven. Anders dan de tussenkomende partij voorhoudt, hoeven de verzoekende partijen ook niet aan te tonen dat de mobiliteitsimpact bovenmatig zou zijn en de vraag of er al dan niet een verkeerde beoordeling voorligt en of de aan de vergunning gekoppelde voorwaarden volstaan, betreft de zaak ten gronde en niet het belang als ontvankelijkheidsvereiste.

3.

De exceptie wordt verworpen.

Voor het overige is het beroep tijdig ingesteld.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.23, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van het gezag van gewijsde, en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren samengevat aan dat in de herstelbeslissing geen rekening werd gehouden met hun standpunten en dat daardoor het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van 24 februari 2015 werd geschonden.

Ze verwijzen ter zake naar een uiteenzetting die ze aan de verwerende partij hebben gericht onmiddellijk na kennisname van het vernietigingsarrest, bij brief van 6 september 2017. In dit schrijven hebben ze gewezen op de onuitvoerbaarheid van een af te leveren vergunning. Verder wijzen ze op hun repliek van 19 december 2017 na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die ze neerlegden op de hoorzitting die dezelfde dag werd georganiseerd.

1.2

In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 1.1.4, 4.3.1, §2, 1° en 7.4.4, §1 VCRO, artikel 4.11.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van het gewestplan Turnhout, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

In dit middel voeren de verzoekende partijen samengevat aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening met een aantal zaken geen rekening heeft gehouden:

- a) de ganse inrichting werd niet bij de beoordeling betrokken, enkel het 'beoogde' project wordt beschreven;
- b) er werd geen rekening gehouden met de woningen van de verzoekende partijen die deel uitmaken van de 'in de omgeving bestaande omgeving', en de 'omgeving' wordt voor het overige onzorgvuldig en te vaag omschreven,
- c) wat de ruimtelijke inpasbaarheid betreft, en in het bijzonder de mobiliteitsimpact, werd enkel rekening gehouden met de nieuwe vervoersbewegingen, zonder verantwoording en afwijkend van de vaststellingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar wat betreft het totaal aantal transporten per dag. De ongeschiktheid van de landbouwwegen voor zwaar verkeer en de impact van het gebruik door vrachtwagens op het gebruik door zwakke weggebruikers waaronder ook de verzoekende partijen wordt genegeerd, en wat betreft de aanleg van de nieuwe ringweg is de motivering foutief waar nog steeds wordt uitgegaan van 'het aanleggen van een ringweg', terwijl die inmiddels reeds in gebruik is en uitsluitend voor doorgaand verkeer bestemd is. De verzoekende partijen stellen dit reedsesignaleerd te hebben in hun replieknota.

2.

De tussenkomende partij antwoordt over het eerste middel dat dit niet ernstig is en ongegrond is omdat de verzoekende partijen klaar en duidelijk gehoord zijn.

In antwoord op het tweede middel stelt de tussenkomende partij samengevat dat de in de omgeving bestaande toestand goed beschreven is en dat de milieutechnische bezwaren eerder al ongegrond bevonden zijn. Ze geeft aan dat er binnen een straal van 100 meter slechts één zonevreemde woning gelegen is.

De tussenkomende partij voert vervolgens aan dat de aanwezige landbouwwegen goed uitgerust zijn voor zwaar geladen vrachtwagens en tractoren. Fietzers en voetgangers maken daar op zonen feestdagen dankbaar gebruik van. Na 800 meter wordt ook aangesloten op een grote

tweevaksbaan, die op haar beurt op de ringweg aansluit en die het verkeer van maximaal 16 bewegingen per dag (of een toename met 10 bewegingen) toelaat.

3.

De verzoekende partijen voegen met hun toelichtende nota niets wezenlijks meer toe aan de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift. Ze stellen alleen vast dat de verwerende partij geen verweer voert en dat de tussenkomen partij zonder meer het tegenovergesteld standpunt verdedigt.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in deze samengenomen middelen aan dat de verwerende partij niet op afdoende wijze rekening heeft gehouden met hun voorafgaande en tijdens de hoorzitting neergelegde argumenten, waarbij ze ook de schending van het gezag van gewijsde van de eerdere vernietigingsarresten inroepen.

2.

2.1

Artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt dat de verwerende partij haar beslissing dient te nemen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat ze de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

In principe dient de administratieve procedure, indien een vergunningsbeslissing is vernietigd en het noodzakelijke rechtsherstel vereist dat ze wordt overgedaan, hernomen te worden met een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarna de betrokken partijen, na inzage van dit verslag, opnieuw moeten worden gehoord, voor zover daarom werd gevraagd.

Het behoort tot de zorgvuldigheidsplicht van de verwerende partij, gelet op de vernietigingsmotieven, bijzondere aandacht te schenken aan het verdere verloop van de administratieve procedure en in het bijzonder aan haar hoorplicht en het hoorrecht van de betrokken partijen. Dit hoorrecht, en de daaraan gekoppelde hoorplicht van de verwerende partij zijn een essentieel onderdeel van de in de VCRO bepaalde administratieve beroepsprocedure.

Wanneer in de normatieve bepalingen, zoals artikel 4.7.23, §1 VCRO, de inhoud van de hoorplicht niet nader is bepaald, moet het optreden van het vergunningverlenende bestuursorgaan op dat vlak ook getoetst worden aan de verplichtingen die het bestuur op grond van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur moet nakomen.

Kenmerkend hiervoor is dat de verzoekende partijen, de mogelijkheid moeten krijgen om opmerkingen te geven op het dossier zoals het ter beoordeling aan de verwerende partij voorligt en op die wijze een voor hen ongunstige beslissing kunnen proberen om te zetten in een gunstige beslissing. Aan de zijde van de verwerende partij strekt de hoorplicht tot een zorgvuldig onderzoek van de zaak en het inwinnen van alle relevante gegevens. Dit houdt ook in dat de verwerende partij de verzoekende partijen de mogelijkheid moet bieden zich te verantwoorden over feiten die hen worden aangewreven of standpunten die in ongunstige zin worden ingenomen.

2.2

De verzoekende partijen betwisten niet dat ze tijdig in het bezit werden gesteld van het nieuwe verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Evenmin betwisten ze het feit dat ze mondeling werden gehoord op de hoorzitting van 19 december 2017.

De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en *'maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering'*, en naar de hoorzitting die plaats vond op 19 december 2017.

De brief van de verzoekende partijen van 6 september 2017, met verzoek tot het houden van een hoorzitting en hun replieknota bevinden zich in het administratief dossier en maken dus deel uit van de stukken op grond waarvan de verwerende partij haar beslissing diende te nemen.

In het administratief dossier bevindt zich eveneens het verslag van de hoorzitting waaruit blijkt dat de verzoekende partijen vertegenwoordigd waren en hun argumenten samenvattend genoteerd werden als volgt: *"nieuwe eigenaar van de percelen heeft geen akkoord met aanvrager over de uitvoering van de vergunning – mobiliteit onvoldoende onderzocht"*.

Uit de stukken van het dossier blijkt dus dat de verzoekende partijen gehoord zijn en in voldoende mate in de mogelijkheid werden gesteld om op nuttige wijze hun zienswijze ten overstaan van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kenbaar te maken.

Het argument dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat bij de beoordeling effectief rekening is gehouden met de argumenten van de verzoekende partijen en meer specifiek met de replieknota, betreft niet de toepassing van artikel 4.7.23, §1 VCRO, noch de 'hoorplicht' als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, maar wel de vraag of de verwerende partij op voldoende zorgvuldige wijze de argumenten van de verzoekende partijen bij haar beoordeling heeft betrokken.

In dezelfde zin is het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van 24 februari 2015 ook niet geschonden aangezien het vernietigingsmotief van dit arrest beruiste op het niet horen van de verzoekende partijen in de zin van artikel 4.7.23, §1 VCRO. De verwerende partij had reeds aan dit vernietigingsarrest gevolg gegeven door in de herstelprocedure na dit arrest de verzoekende partijen voor een hoorzitting op te roepen op 19 mei 2015, waarna een eerste herstelbeslissing genomen werd op 21 mei 2015. Ook in het kader van de tweede herstelprocedure heeft de verwerende partij gevolg gegeven aan voormeld vernietigingsmotief aangezien de verzoekende partijen opnieuw zijn opgeroepen, nu voor de hoorzitting van 19 december 2017.

De middelonderdelen die betrekking hebben op de schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO en het gezag van gewijsde van het arrest van 24 februari 2015 moeten worden verworpen.

3.

De materiële motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, houdt niet in dat ze, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle aangevoerde argumenten, opgenomen in een replieknota van derde-belanghebbende partijen, rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. Uit het geheel van de beslissing moet evenwel blijken waarom deze replieken al dan niet worden bijgetreden. Het volstaat dat de verwerende partij duidelijk doet blijken op welke overwegingen ze zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, en de argumenten die relevant zijn in het kader van de (ruimtelijke) beoordeling van de aanvraag (overeenkomstig artikel 4.3.1 e.v. VCRO) in haar beoordeling en besluitvorming betreft, met inbegrip van het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de gebeurlijke (relevante) opmerkingen hieromtrent van de betrokken partijen. Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet de verwerende partij de redenen opgeven waarop ze haar beslissing steunt, zodat het voor een belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en dus moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat ze met kennis van zaken kan beslissen.

De bestreden beslissing is een (tweede) herstelbeslissing, volgend op een (eerste) vernietigingsarrest van de Raad van 24 februari 2015 (met nummer A/2015/0080), dat de verwerende partij veroordeelt voor een geschonden hoorrecht, en op een (tweede) vernietigingsarrest van de Raad van 22 augustus 2017 (met nummer RvVb/A/1617/1117), dat haar veroordeelt omdat ze (gezien de concrete bezwaren met betrekking tot het andersluidend standpunt inzake de mobiliteit) niet aan haar verstrengde motiveringsplicht voldeed.

Wanneer de verwerende partij na een vernietigingsarrest opnieuw uitspraak doet, dient ze het dossier opnieuw in volledigheid te beoordelen, hierbij rekening houdend met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest. Dit gezag strekt zich uit tot alle motieven die aan de vernietiging ten grondslag liggen en er de noodzakelijke ondersteuning van uitmaken in de mate dat die motieven betwistingen beslechten die typisch zijn voor die zaak.

Het in het vernietigingsarrest van 22 augustus 2017 vastgestelde vernietigingsmotief kan dan ook geen grondslag meer zijn voor een volgende beslissing over de aanvraag, zoals de bestreden beslissing. De verwerende partij is gebonden door de vastgestelde onwettigheid in verband met de motivering van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat betreft de mobiliteit waarover de Raad het volgende stelde:

“ ...

De Raad stelt vast dat niet kan betwist worden dat er transporten zullen plaatsvinden van minstens 25 ton over een lengte van 1 km over lokale landbouwwegen van nauwelijks 3 meter breed waarvan de wegbeheerder – de gemeente - stelt dat het bestaande wegennet niet optimaal geschikt is voor zware transporten.

Hierover stelt de bestreden beslissing enkel dat de afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3 meter, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) ongeveer 1km bedraagt.

(...)

De vermelding van een relatief substantiële afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen is alleszins niet van die aard om hieraan tegemoet te komen.

Dit geldt des te meer daar de verwerende partij zelf verwijst naar een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. Ondertussen is deze lokale weg ook al aangelegd, en is er voor gekozen om geen ontsluiting van de aangrenzende terreinen toe te laten, aangezien deze ringweg werd aangelegd in functie van doorgaand verkeer, wat onder meer blijkt uit de toelichtingsnota van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Stopplaats Noorderkempen en ringweg te Brecht’. Dit laatste wordt door de verwerende partij ook niet betwist.

Klaarblijkelijk had ook de minister bevoegd voor leefmilieu haar twijfels omtrent de ontsluiting van de betrokken inrichting, aangezien zij in haar beslissing van 4 november 2013 inzake de corresponderende milieuvergunning stelt dat “het onderliggende wegennet onder de bevoegdheid van de wegbeheerder, in dit geval de gemeente valt” en “dat de gemeente in overleg met de aanvrager conform de visie van het gemeentelijk mobiliteitsplan kan bekijken of er eventueel aanpassingen moeten gebeuren op het wegennet.”

Voor het overige blijkt dat de verwerende partij ook niet afdoende rekening heeft gehouden met de kritieken van de verzoekende partijen, zoals geformuleerd in hun verweernota van 19 mei 2015, waarin de hinderaspecten, onder meer de mobiliteitsproblematiek, besproken worden. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat deze, toch wel concreet geformuleerde bezwaren, bij de beoordeling door de verwerende partij werden betrokken.

...

In het laatste verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 14 december 2017 wordt specifiek over het transport en de verkeersafwikkeling het volgende gesteld:

“ ...

Jaarlijks zullen er 1.290 vrachttransporten van en naar de site gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen.

Het transport kan gebeuren via de nabijgelegen autoweg E19 en de nieuw voorziene ringweg (gewestweg N133). Er is in principe geen noemenswaardige verkeershinder te verwachten en het verkeer dient niet te passeren via de woonkern Brecht.

(...)

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die volop in aanleg is. Pal naast het terrein in kwestie voorziet het RUP een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit. Rondom het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties. In het noorden grenst het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Het gevraagde is, gelet op deze specifieke ligging, ver van residentiële bebouwing en woonkernen een aansluitend op nieuwe grootschalige ontwikkelingen, zeker ruimtelijk inpasbaar in deze omgeving. Het is beter een activiteit als deze op een dergelijke plaats te voorzien dan in openruimte-gebied.

(...)

De activiteiten zullen samen met het bestaande varkensbedrijf een 10-tal vervoersbewegingen creëren op gewone werkdagen. Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit. De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort. Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt, gelet op het zeer beperkt aantal omwonenden.

...”

De replieknota van de verzoekende partijen, zoals toegelicht tijdens de hoorzitting van 19 december 2017, is specifiek gericht tegen het door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, ondanks en in strijd met het vernietigingsarrest van 22 augustus 2017, handhaven van het ingenomen standpunt inzake de mobiliteit. Ze zetten deze standpunten af tegenover de overwegingen hierover in:

- de beslissing van de verwerende partij over de eerste milieuvergunningsaanvraag,
- de eerdere beslissingen van zowel het college van burgemeester en schepenen als de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar over de stedenbouwkundige aanvraag, die wijzen op de *"slecht ontsloten site"*, en waarin ook is gesteld dat de gemeente als wegbeheerder van oordeel is dat de plaatselijke landbouwwegen het transport van het bedrijf niet kunnen verwerken, temeer aangezien ze ook nog door een tuinbouwbedrijf met veel internationale transporten in gebruik zijn,
- het e-mailbericht van 30 november 2017 waarin de burgemeester namens het college van burgemeester en schepenen meldt dat het op 22 april 2013 ingenomen ongunstig standpunt aangaande de mobiliteit behouden blijft.

Verwijzend naar het volledige citaat van de bestreden beslissing onder het feitenrelaas, stelt de Raad vast dat de verwerende partij beseft dat ze bij haar te nemen herstelbeslissing rekening moet houden met de vernietigingsmotieven van het arrest van 22 augustus 2017: *"Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat ter verantwoording van de gunstige beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat de mobiliteit betreft. Deputatie dient een nieuwe beslissing te nemen, mits inachtnaam van de bepalingen van het arrest."*

Waar de verwerende partij inzake de mobiliteit en de verkeersafwikkeling eerst deels het gelijkkluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, stelt ze vervolgens:

"...

De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit. Rondom rond het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties, In het noorden grens het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Jaarlijks zullen er 1.290 vrachttransporten van en naar de site gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen (per werkdag). Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit.

Onlangs werd de ringweg (N133) aangelegd, die aansluiting maakt op de nabijgelegen autoweg E19. Er werd gekozen om het betreffende perceel niet te ontsluiten op deze wegenis. Het perceel ontsluit via de parallel gelegen landbouwweg.

De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale landbouwwegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort.

In eerste instantie gaat het om een zeer beperkt aantal omwonenden (waaronder verzoekers bij de RvVB) die bovendien zelf wél rechtstreeks ontsluiten langs de nieuw

aangelegde N133 en dus geen gebruik hoeven te maken van de lokale landbouwwegen. Hierdoor kan bezwaarlijk worden gesteld dat zij hinder zullen ondervinden van het vrachtverkeer, dat nagenoeg als enige gebruikmaakt van de bestemmingseigen landbouwwegen.

De gemeente heeft hiermee gekozen voor een duidelijke scheiding enerzijds van doorgaand en verkeer, welke gebruikmaken van de N133 en anderzijds het lokale landbouwverkeer, dat gebruik kan maken van de achterliggende landbouwwegen,

Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt.

...

Het vernietigingsarrest van 22 augustus 2017 heeft duidelijk gemaakt dat de aanwezigheid van de ringweg, die het bedrijf niet rechtstreeks ontsluit, een niet onbelangrijk element van het aspect mobiliteit en verkeersafwikkeling uitmaakt. De over de lokale wegen af te leggen afstand van 1 km blijft volgens de Raad een knelpunt, die niet als motief kan volstaan aangezien de gemeente als wegbeheerder zelf de lokale wegen niet optimaal acht voor het zwaar transport van het bedrijf.

4.

4.1

De motivering van de verwerende partij kan nog steeds niet als voldoende concreet, precies en zorgvuldig beschouwd worden, gelet op het feit dat over het mobiliteitsaspect in samenhang met de inplanting van de woningen van de verzoekende partijen in de omgeving van het bedrijf van de tussenkomende partij, concrete bezwaren zijn ingediend.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verwerende partij in het geheel niet ingaat op de inplantingsplaats van de woningen van de verzoekende partijen en, net zoals in haar vorige beslissing, zonder afdoende uitleg, vasthoudt aan de stelling dat slechts één van de woningen van de verzoekende partijen als een relevant te beschouwen element uit de in de omgeving bestaande toestand is. De overwegingen die verwerende partij wijdt aan de afstanden van de woningen van de verzoekende partijen ten overstaan van het bedrijf van de tussenkomende partij hebben louter betrekking op de visuele impact van het bedrijf, maar niet over de mobiliteitsimpact noch in het algemeen over de aangevoerde impact op een rustig woongenot.

4.2

Vervolgens stelt de Raad vast, onder verwijzing naar het tweede middel, dat de terugkoppeling naar de beoordeling van de milieueffecten inzake mobiliteit, door gedeeltelijke citeren wat het Departement LNE op 6 februari 2013 stelde, onvolledig is door louter het volgende weer te geven:

“ ...

Jaarlijks zullen er 1,290 vrachttransporten van en naar de site gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen.

Het transport kan gebeuren via de nabijgelegen autoweg E19 en de nieuw voorziene ringweg (gewestweg N133). Er is in principe geen noemenswaardige verkeershinder te verwachten en het verkeer dient niet te passeren via de woonkern Brecht.

....”

Het Departement LNE stelde immers ook:

“ ...

Indien het perceel enkel via een omweg over landbouwwegen – dit zijn hier ter plaatse typische ruilverkavelingswegen, nl. betonbanen van 3 m breed, berekend op zwaar landbouwverkeer – naar het hoofdwegennet ontsloten kan worden, zoals in het advies d.d. 17 juli 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Brecht werd aangehaald in het kader van de vorige vergunningsaanvraag, dan dient er samen met de gemeente gezocht te worden naar de meest optimale aanpak voor een plausibele verkeersafwikkeling. Hierbij dient er vanuit gegaan te worden dat deze ruilverkavelingswegen in de mate van het mogelijke ontzien worden voor groot transport.

Op die wijze werd reeds meermaals in gelijkaardige aanvraagdossiers gekomen tot een nieuwe situatie die weinig of geen bijkomende verkeersproblemen oplevert. Hierdoor kan er gesteld worden dat er, mits goede afspraken met de wegbeheerder, geen problemen te verwachten zijn inzake mobiliteit en transport.

Alle transporten gebeuren tijdens de normale werkuren, namelijk van maandag tot zaterdag tussen 8:00 uur en 18:00 uur.

...”

Uit het geciteerd volledig fragment blijkt wel degelijk dat de lokale landwegen een discussiepunt zijn en blijven.

4.3

De herstelbeslissing blijft onduidelijk gemotiveerd waar de verwerende partij het in verband met transport en verkeersafwikkeling tegelijkertijd heeft over de nieuw “*voorziene ringweg*”, “*de ringweg die volop in aanleg*” is en de “*ringweg rond Brecht die ondertussen werd aangelegd*”. Diezelfde onduidelijkheid doet zich voor waar de herstelbeslissing het in datzelfde onderdeel ook nog heeft over een volgens het geldend RUP “*nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten*”, alsof dat over een nog andere weg dan de ringweg gaat.

Het is voor de Raad onbegrijpelijk dat de verwerende partij in haar herstelbeslissing voormelde onduidelijkheden uit de vernietigde vergunningsbeslissing van 21 mei 2015 herneemt. De Raad had reeds met zijn arrest van 22 augustus 2017 vastgesteld dat de volgens het toepasselijke RUP nieuw aan te leggen weg de (toen al) aangelegde ringweg is, zonder (wegens de keuze voor doorgaand verkeer) ontsluiting van de aangrenzende percelen van het bedrijf en dat dit ook door de verwerende partij niet werd betwist.

De Raad kan enkel vaststellen dat de motivering, wat het aspect van de ringweg en de aansluiting erop, kennelijk onzorgvuldig is.

4.4

Er blijft ten slotte ook nog steeds onduidelijkheid bestaan over het juiste aantal vrachttransporten per dag aangezien de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de verwerende partij voorhouden dat er dagelijks ongeveer 10 vervoersbewegingen van en naar de site zullen zijn, en er dus een “*zekere toename qua mobiliteit*” zal zijn, terwijl de tussenkomende partij, die in haar begeleidende nota over “*10 verkeersbewegingen per werkdag voor de nieuwe inrichting*” spreekt, in haar schriftelijke uiteenzetting “*16 transporten of een toename van 10 transporten per dag*” vermeldt. Het is dan ook niet duidelijk wat de totale mobiliteit van de inrichting teweeg zal brengen. Wanneer de verwerende partij moet oordelen over de uitbreiding van een bestaande inrichting, dient ze bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, en in het bijzonder bij de beoordeling van de hinderaspecten, met alle onderdelen van het bedrijf rekening houden, zowel met de bestaande als met de gevraagde uitbreiding. Dit geldt ook voor het

mobiliteitsaspect en het verkeersaspect en de weerslag ervan op de in de omgeving bestaande toestand, waaronder de woningen van de verzoekende partijen. Uit de motivering van de verwerende partij blijkt niet dat ze onderzocht heeft welke mobiliteitshinder de gezamenlijke bedrijvigheid van de tussenkomende partij met zich meebrengt. De bezwaren en replieken van de verzoekende partijen blijven nog steeds onvoldoende beantwoord. Wat de transporten betreft is de herstelbeslissing niet duidelijk welk gevolg de hervorming van een deel van de bestaande stallen tot viskwekerij en het wegvallen door het tijdsverloop van een aandeel van de bedrijfsgebonden mestaanvoer van eigen runderen, waardoor meer mest van andere bedrijven zal moeten aangevoerd worden, zal hebben op de verkeersafwikkeling. De loutere vaststelling in de bestreden beslissing dat het verkeer niet via de woonkern Brecht dient te passeren, maar wel via ringweg N133 en de nabijgelegen E19 gaat, is gelet op het hierboven gestelde, totaal onvoldoende om het aspect mobiliteit en verkeersafwikkeling op een zorgvuldige en redelijke wijze te beoordelen.

4.5

Daarnaast stelt de Raad vast dat de herstelbeslissing zich in verband met het gebruik van de lokale landbouwwegen (opnieuw) beperkt tot de loutere bewering dat de betonbanen met een breedte van drie meter *“fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen”* over een afstand van ongeveer 1 km. Nog daargelaten de vraag wat bedoeld wordt met ‘beperkt’, in verhouding tot wat hier boven over het aantal transporten is gezegd, gaat de verwerende partij zo opnieuw voorbij aan het in het vernietigingsarrest van 22 augustus 2017 én de replieknota van de verzoekende partijen weergegeven standpunt van de gemeente als beheerder van die wegen, zoals (volgens de replieknota) overigens herhaald per e-mailbericht van 30 november 2017. De omweg over een afstand van 1 km alvorens op het hoofdwegennet te kunnen aansluiten, is in weerwil van het vernietigingsarrest ook hier (opnieuw) als motief gehanteerd.

Zoals de verzoekende partijen in hun replieknota ook terecht opmerken, doet het er in dat opzicht niet toe dat ze – omwille van hun rechtstreekse ontsluitingsmogelijkheid via de N133 – geen gebruik van die landbouwwegen ‘hoeven’ te maken, zoals de bestreden beslissing voorhoudt. Ze ‘kunnen’ dat immers nog steeds doen, in welke hoedanigheid dan ook, als zwakke weggebruiker, dan wel als bestuurder van een voertuig. Bovendien is in onderdeel V van dit arrest ook uiteengezet dat ze allen in de buurt wonen, met tuinen richting Kleinheikensweg en, voor wat de eerste en de tweede verzoekende partij betreft, zelfs met rechtstreekse toegang tot die weg, ter hoogte van de nieuw voorziene inkom van het bedrijf, zodat bezwaarlijk kan voorgehouden worden dat ze geen hinder zullen ondervinden van het vrachtverkeer, dat nagenoeg als enige gebruik maakt van de bestemmingseigen landbouwwegen.

Nog los van het juiste aantal transporten van het in de aanvraag begrepen bedrijf, lijkt de verwerende partij met dat laatste overigens ook volledig voorbij te gaan aan de met de replieknota van de verzoekende partijen in de verf gezette eerdere beslissingen van het college van burgemeester en schepenen, die erop wijzen dat de plaatselijke landbouwwegen het transport van het bedrijf niet kunnen verwerken, temeer aangezien deze ook door een tuinbouwbedrijf met veel internationale transporten in gebruik zijn. De verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de lokale wegen *“weinig benut”* zijn en *“de mobiliteitsimpact eerder gering”* is.

5.

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden (herstelbeslissing) niet zorgvuldig noch afdoende gemotiveerd is. Nog daargelaten dat de motieven soms onduidelijk, tegenstrijdig en zelfs kennelijk foutief zijn, is onvoldoende rekening gehouden met het gezag van gewijsde en de argumentatie in de replieknota van de verzoekende partijen.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

B. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4 en bijlage 2 van de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: Project-MER-richtlijn), van de artikelen 4.3.2, §2 bis en 4.3.3, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van artikel 4.3.1, §1, laatste lid en §2 en artikel 4.7.15, §1 en §2 VCRO, van de bijlage 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: Project-MER-besluit), van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren samengevat aan dat bij de stedenbouwkundige aanvraag geen project-m.e.r.-screeningsnota was gevoegd, wat nog niet verplicht was aangezien die ontvankelijkheidsvoorwaarde slechts geldt vanaf 29 april 2013. Ze stellen evenwel vast dat de verwerende partij wel verplicht was, overeenkomstig de oude regelgeving, een MER-screening door te voeren, maar dat ze daarvoor steunde op een screeningsdocument dat was bijgebracht in de milieuvergunningsaanvraag en dus niet tijdens het openbaar onderzoek van de stedenbouwkundige aanvraag ter inzage van de verzoekende partijen heeft gelegen.

Ze wijzen er vervolgens op dat ze in elke stand van de administratieve procedure de verwerende partij er hebben op gewezen dat, voor zover rekening zou gehouden worden met de screeningsnota uit de milieuvergunningsaanvraag, dit een essentiële wijziging van de aanvraag betreft en ze niet de mogelijkheid hebben gehad om hun standpunt hierover kenbaar te maken. Ook geven ze mee dat in het kader van de milieuvergunningsaanvraag geen screening werd uitgevoerd over een aantal rubrieken van bijlage 2 van artikel 4 van de Project-MER-richtlijn, en dat bij de stedenbouwkundige aanvraag ook geen passende beoordeling werd gevoegd.

De verzoekende partijen besluiten dat de verwerende partij ten onrechte steunt op de in het kader van de milieuvergunningsaanvraag aangereikte screeningsnota.

2.

De tussenkomende partij antwoordt dat in het kader van het milieuvergunningsaanvraagdossier op aanvraag van de verwerende partij een screeningsnota werd toegevoegd alvorens de aanvraag ontvankelijk en volledig werd verklaard, zodat in het kader van het openbaar onderzoek daarvan kennis kon worden genomen. Voor de stedenbouwkundige aanvraag verwijst de tussenkomende partij naar de begeleidende nota waarin de verschillende effecten werden besproken. Ze is van oordeel dat alle nodige gegevens in het aanvraagdossier aanwezig waren om de verwerende partij toe te laten overeenkomstig de toepasselijke regelgeving een screening uit te voeren. Er zijn volgens de tussenkomende partij geen wijzigingen aan het dossier meer aangebracht.

De tussenkomende partij stelt vervolgens vast dat de bestreden beslissing de biogasinstallatie in de categorie 'industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water' ondergebracht heeft, en uitgebreid gemotiveerd heeft dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. Ze merkt op dat de verzoekende partijen deze motivering *an sich* niet betwisten en dat ze ook geen opmerkingen op de screening voor de visteelt formuleren.

Tot slot levert de tussenkommende partij kritiek op het standpunt dat nog een aantal rubrieken aan de screening hadden moeten worden onderworpen.

3.

De verzoekende partijen voegen met hun toelichtende nota niets wezenlijks meer toe aan hun uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

De voorliggende stedenbouwkundige aanvraag werd volledig en ontvankelijk verklaard op 29 januari 2013. Op voormelde datum bestond in de procedure die van toepassing was op stedenbouwkundige aanvragen geen verplichting tot het indienen van een project-m.e.r. screeningsnota. Uit de gewijzigde regelgeving die van kracht werd vanaf 29 april 2013 kan niet afgeleid worden dat de aanvrager van een vergunning in de loop van een vergunning, of in het kader van een herstelprocedure, nog een project-m.e.r. screeningsnota zou moeten voorleggen of toevoegen.

De tussenkommende partij betwist echter niet dat op de datum van het indienen van de aanvraag op 29 januari 2013 de Omzendbrief van 22 juli 2011 *“LNE 2011/1 - Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie t. België)”* was uitgebracht, die onder meer gericht is naar de deputaties in hun hoedanigheid van overheidsinstanties die betrokken zijn bij de vergunningverlening.

De verwerende partij diende als gevolg van de rechtstreekse werking van artikel 2, eerste lid, van de Project-MER-richtlijn 85/337/EEG, in samenhang met artikel 1, tweede lid, en artikel 4, tweede lid, van die richtlijn, gevolgd door richtlijn 2011/92/EU met identieke bepalingen, te screenen of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben waarvoor een project-MER moet worden opgemaakt. Uit voormelde omzendbrief volgt dat deze vraag op het ogenblik van de bestreden beslissing, moet beantwoord worden op grond van artikel 2, eerste lid en artikel 4, tweede lid van de richtlijn 2011/92/EU, in samenhang met bijlage II van Project-MER-richtlijn en op grond van de criteria zoals vermeld in bijlage III van de richtlijn.

Voormelde omzendbrief wijst er ook op dat *“[d]e vergunningverlenende overheid (...) de screening (kan) uitvoeren op basis van onder meer de gegevens uit de vergunningsaanvraag”, dat “[i]n voorkomend geval (...) de adviesverlenende instanties relevante gegevens aan(reiken)”, dat “[v]anzelfsprekend (...) nuttige informatie die werd aangereikt via het openbaar onderzoek, in de screening betrokken (wordt)”, dat “het aangewezen (kan) zijn dat de initiatiefnemer bijkomende verduidelijkende informatie aan de vergunningverlenende overheid bezorgt” maar hij “evenwel geen nieuwe informatie of essentiële wijzigingen in de informatie (kan) aanbrengen ten opzichte van de oorspronkelijke vergunningsaanvraag”*

2.

De bestreden beslissing stelt voorop dat de aanvraag betrekking heeft op een activiteit die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Project-MER-richtlijn en dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage II van deze richtlijn.

Vervolgens oordeelt de verwerende partij als volgt:

“ ...

De vergunningverlenende overheid dient een MER-screening uit te voeren. De deputatie leverde reeds de milieuvergunning af voor dit project d.d. 22/11/2012. Naar aanleiding van deze milieuvergunningsaanvraag werd door de aanvrager een project-MER-screening bijgebracht. Vooreerst wordt verwezen naar deze screening.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld.

De belangrijkste milieu-impact verbonden aan dit project is afkomstig van geurhinder, verzurende en vermestende deposities en geluidshinder. De emissies in de andere milieucompartimenten zijn verwaarloosbaar of onbestaande.

...”

Na deze overwegingen neemt de verwerende partij de voormelde besprekingen en beoordelingen uit de milieuvergunning over (uit het advies van de afdeling milieuvergunningen van het departement LNE van 6 februari 2013) met betrekking tot de volgende punten:

10. afval & grondstoffen (...)
11. lucht & geur (...)
12. geluid & trillingen (...)
13. afvalwater & waterverbruik (...)
14. veiligheid (...)
15. energie (...)
16. transport & verkeersafwikkeling (...)
17. biodiversiteit (...)
18. hygiëne & reinheid (...)

Om besluitend het volgende te stellen:

“ ...

Er werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden. Bijgevolg moet voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport worden opgemaakt.

...”

3.

Uit de bestreden beslissing blijkt alvast niet waarom de verwerende partij de aanvraag als een activiteit in de zin van bijlage II van Project-MER-richtlijn beschouwt aangezien de bestreden beslissing geen overwegingen in die zin bevat. Dit klemmt des te meer aangezien de verzoekende partijen doorheen de administratieve procedure erop gewezen hebben dat niet alleen de rubriek “intensieve aquacultuur van vis” aanleiding geeft tot een screening, maar ook volgende rubrieken:

- industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water
- bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen
- opslagruimten voor aardolie, petrochemische en chemische producten
- installaties voor het slachten van dieren: een visslachterij.

Bij elk van de opgesomde rubrieken hebben ze nadere uitleg verschaft, en er vervolgens aan toegevoegd dat voor elk van die rubrieken een screening vereist is.

De verzoekende partijen hebben bovendien ingeroepen dat voor zover de aanvraag betrekking heeft op de productie van elektriciteit voor de eigen gebouwen, deze activiteit buiten het toepassingsgebied van bijlage 2 van de richtlijn valt.

Voor de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing kan enkel rekening gehouden worden met de formele motieven opgenomen in de beslissing en niet met argumentatie opgenomen in latere procedurestukken, en al zeker niet met standpunten die uitsluitend uitgaan van de aanvrager. De verwerende partij heeft, zoals reeds vastgesteld, geen antwoordnota ingediend.

In de bestreden beslissing wordt louter vastgesteld *“dat de aanvraag [heeft] betrekking op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn”*.

Gelet op de opgeworpen bezwaren en argumenten van de verzoekende partijen tijdens de administratieve procedure kan het hierboven weergegeven citaat van de verwerende partij niet als voldoende zorgvuldige beoordeling beschouwd worden van de aanduiding van de soort(en) van activiteit en aansluitend daarop van de betreffende rubrieken in de lijsten van de bijlagen bij de Project-MER-richtlijn.

4.

De vaststelling dat er in hoofde van de aanvrager, gelet op de datum van het volledig en ontvankelijk verklaren van de aanvraag op 29 januari 2013, nog geen verplichting bestond om een screeningsnota te voegen, ontslaat de verwerende partij niet van de verplichting te onderzoeken of er voor de aanvraag een milieueffectenbeoordeling diende te gebeuren.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij zich ter zake beperkt tot een verwijzing naar en overname van de bespreking en beoordeling van de milieueffecten uit de milieuvergunning.

Een motivering door verwijzing is slechts mogelijk wanneer voldaan is aan bepaalde voorwaarden.

Met de verzoekende partijen moet de Raad vaststellen dat de bespreking en beoordeling van de milieueffecten waarvan in de bestreden beslissing sprake is, deze is uit de milieuvergunning verleend door de verwerende partij op 4 april 2013 en bevestigd door de bevoegde minister op 4 november 2013. De bespreking waarvan sprake is de letterlijke overname van het advies van de afdeling milieuvergunningen van het Departement LNE van 6 februari 2013.

De stedenbouwkundige aanvraag is in openbaar onderzoek gegaan met louter een begeleidende nota van de aanvrager. Het is niet omdat in deze nota verwezen wordt naar de milieuvergunningsaanvraag waarin de verschillende effecten op het milieu en de omgeving worden toegelicht en besproken in een ‘impactstudie’, dat derde-belanghebbenden deze ‘impactstudie’ hebben kunnen inkijken in het kader van het openbaar onderzoek naar aanleiding van de stedenbouwkundige aanvraag, minstens blijkt dit niet uit het administratief dossier. Evenmin blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partijen tijdens de lopende administratieve

procedure de mogelijkheid gehad hebben kennis te nemen van, en opmerkingen te formuleren op het advies van de afdeling milieuvergunningen van het departement LNE van 6 februari 2013.

Een motivering door verwijzing naar een document dat niet kenbaar werd gemaakt aan de verzoekende partijen is geen behoorlijke motivering. Voor zover de verwerende partij met die overwegingen de argumenten van de verzoekende partijen afwijst, is haar motivering niet zorgvuldig, niet afdoende en bovendien niet gesteund op eigen concrete conclusies.

VII. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij vraagt om de vordering af te wijzen en de verzoekende partijen te verwijzen in de kosten van het geding.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.

3.1

Aangezien de verzoekende partijen in het gelijk worden gesteld, wordt de verwerende partij beschouwd als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. Aan de verzoekende partijen kan een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

3.2

Voor zover de tussenkomende partij verzoekt om het door haar betaalde rolrecht ten laste van de verzoekende partijen te leggen, is de Raad van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Fried VAN OPSTAL is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Papbosstraat 2b, en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 271c en 271b.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 600 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 november 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS